

مهندسی شهرسازی

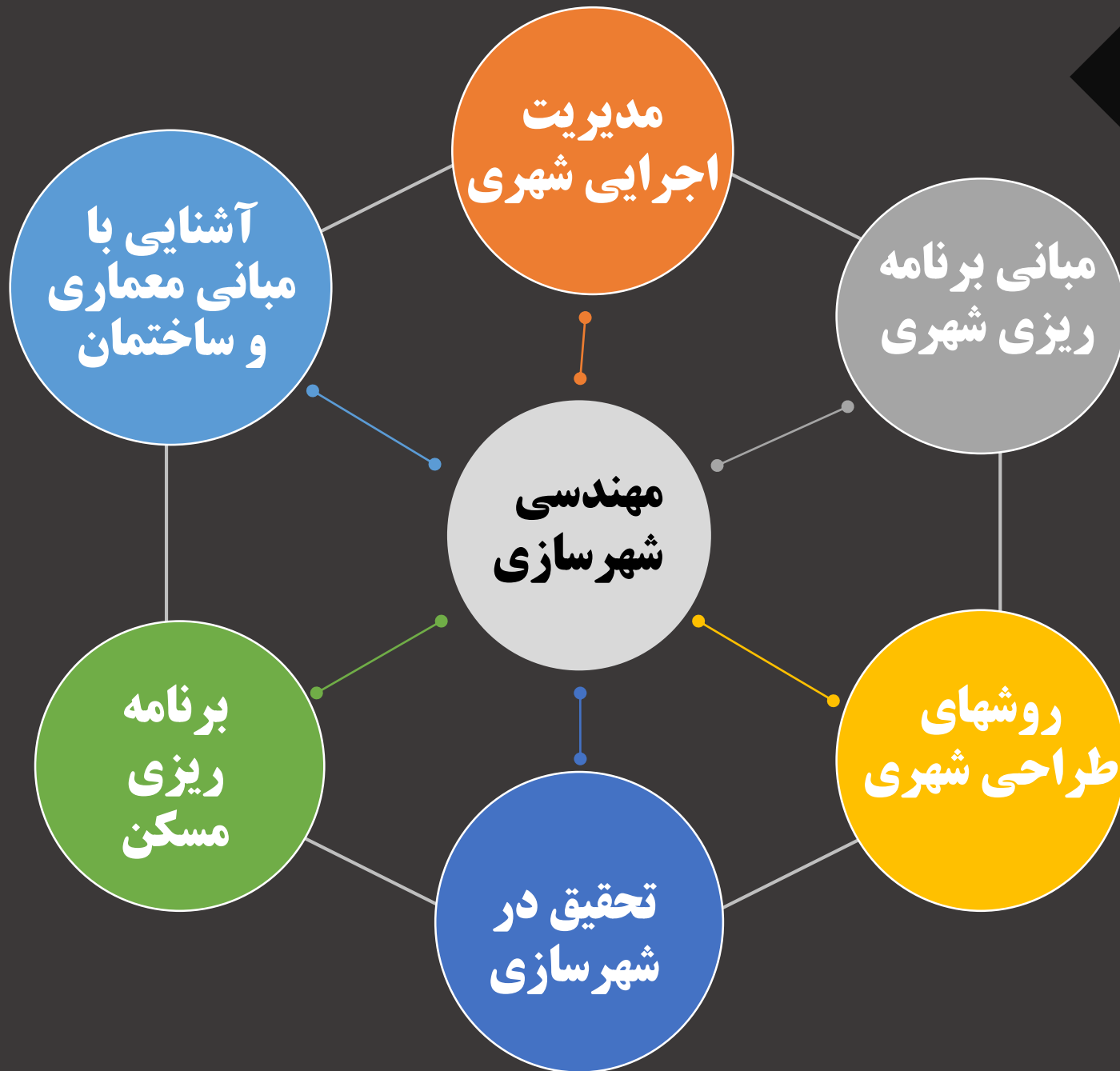
مهندسی شهرسازی، ترکیبی از مهندسی و شهرسازی است. این رشته سعی در تربیت متخصصی دارد که بتواند با مطالعه و بررسی روابط اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی حاکم بر شهر، برنامه‌ای بسامان و مطبوع برای یک شهر ارائه دهد. برنامه‌ای که تصویرگر سیمای شهر در آینده است.

در این رشته حداقل ۶ محور اصلی وجود دارد که در برنامه‌ریزی و طراحی شهر سرنوشت‌ساز است:

- ۱- برنامه‌ریزی شهری ۲- برنامه‌ریزی حمل و نقل ۳- برنامه‌ریزی اقتصادی و اجتماعی ۴- برنامه‌ریزی شبکه‌های زیرساختی مثل آب، برق و تلفن. ۵- برنامه‌ریزی محیط زیست ۶- طراحی شهری
- ترکیب این ۶ دانش، متخصصان را قادر می‌سازند که تمامیت پدیده شهر را مورد شناسایی قرار دهند و برای هدایت و کنترل توسعه آن تلاش نمایند.

دانشجوی این رشته باید با طراحی و مفاهیم هنری مثل روانشناسی رنگ ها آشنا باشد و در عین حال به مفاهیم تکنیکی و اصول فنی کار مثل نقشه برداری، رسم فنی، هندسه فضایی، مدلسازی، ریاضی و مسائل انسانی و اجتماعی مثل مبانی جامعه شناسی علاقه مند باشد. همچنین دانشجو باید قدرت تحلیلی بالایی داشته باشد و در طراحی ماهر باشد. در نهایت تسلط به زبان انگلیسی و آشنایی با کامپیوتر در دنیای امروز عامل مهمی در موفقیت یک دانشجو است.

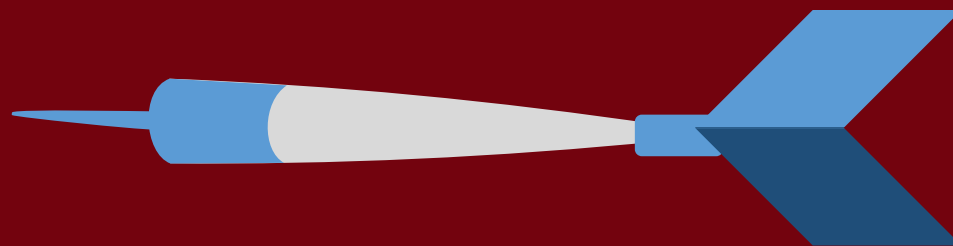
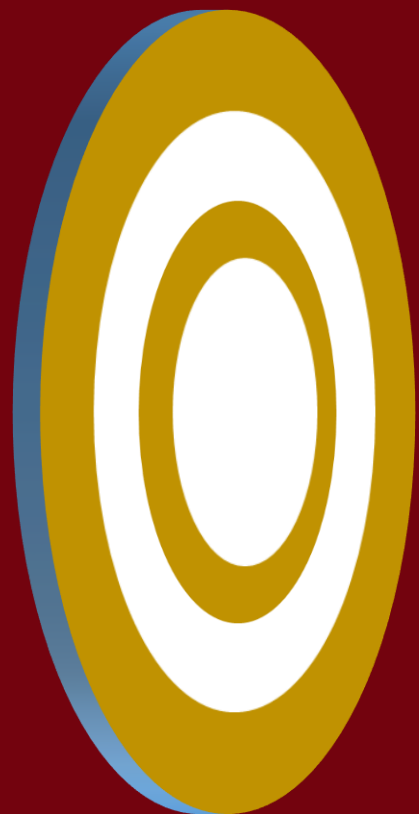

این رشته در کارشناسی گرایش ندارد.

در مقطع کارشناسی ارشد دارای گرایش های برنامه ریزی شهری
– منطقه ای، مدیریت شهری، طراحی شهری می باشد.

این رشته در مقطع دکتری نیز قابل تحصیل است.

دنیا به سوی جهان شهری پیش می‌رود؛ یعنی به مرور روستاها از بین می‌روند و جهان به یک شهر بزرگ تبدیل می‌شود و این به معنای آینده‌ای روشن و درخشان برای فارغ‌التحصیلان رشته شهرسازی است. هرچند در کشور ما هنوز توانایی‌های فارغ‌التحصیلان شهرسازی شناخته نشده است. البته این عدم آشنایی مسؤولان باعث بیکاری فارغ‌التحصیلان کارشناسی ارشد شهرسازی نشده است؛ بلکه آنها می‌توانند در بخش‌های دولتی در سازمان مدیریت برنامه‌ریزی، وزارت مسکن و شهرسازی، شهرداری‌ها، وزارت کشور و استانداری‌ها و در بخش خصوصی در شرکت‌های مهندسی مشاور فعالیت کنند.